

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66. podružnica uprave: Kocanova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE. Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

NEMČIJA ODKRIVA KARTE

Docela negativen odgovor na intervencijo velesil je zelo razburil francosko in angleško javnost — Hitler smatra spor z Avstrijo za interno zadevo in odklanja vsako vmešavanje

Berlin, 8. avgusta. r. Včeraj popoldne sta francoski in angleški poslaniki izvršila v zunanjem ministerstvu demaršo zaradi incidentov v sporu med Avstrijo in Nemčijo. Francoski poslanik Francois Poncet je v prijateljskem tonu opozoril nemško vlado na to, da propaganda, ki jo vrši Nemčija z letali in po radiu proti Avstriji, ni v skladu z obveznostmi, ki jih je prevzela Nemčija z mednarodnimi pogodbami starejšega datumata, kakor tudi s paktom štirih velesil. Istočasno je odpovednik poslov angleškega poslanika Parker izvršil demaršo in obenem izročil spomenično angleško vlade, v kateri pozarja Anglija Nemčijo na določbe versailleske mirovne pogodbe in na pakta Društva narodov, po katerem je tudi Nemčija obvezana jamčiti za neodvisnost Avstrije.

Odgovor nemške vlade

Francoskemu in angleškemu diplomatskemu predstavniku je v imenu zunanjega ministra ministerialni svetnik Büllow izročil takoj po izvršeni demarši odgovor nemške vlade. V svojem odgovoru nemška vlada najprvo ugotavlja, da smatra sklicevanje na pakt štirih velesil za neprimereno. Odgovor dalje odklanja vsako odgovornost nemške vlade za incidente na avstrijskem ozemlju in na avstrijski meji. Z ugotovitvijo, da Nemčija v nobenem primeru ni kršila prevzeti obveznosti, odklanja nemška vlada vsako vmešavanje v avstrijsko-nemški spor, ki ga smatra za izključno interno zadevo Avstrije in Nemčije, ki se ne tiče nobene druge države. Zato smatra tudi demarš Francije in Anglije za docela nedopustno.

Kar se tiče spomenice angleške vlade, je Büllow obvestil angleškega poslanika, da bo nemška vlada storila korake, da se v bodoče prepreči propaganda v radiu in uporaba letal v propagandne namene narodnih socialistov v Avstriji.

Pariški komentarji

Pariz, 8. avgusta. r. Vsi današnji listi komentirajo včeraj izvršeno demaršo v Berlinu in odgovor nemške vlade. »Paris Soir« ugotavlja, da je bila demarša izvršena v prijateljskem tonu, vendar pa s primernim in odločnim poudarkom. Odgovor nemške vlade dokazuje, da je bil korak velesil brezuspešen ter da bo treba napeti druge strune. »Matin« komentira v daljšem članku pisanje oficijne berlinske agencije Cotti in smatra, da tak način obravnavanja ne more biti koristen za pomirjenje duhov in likvidacijo sporov. Odgovor, ki ga je dala nemška vlada, ni niti najmanj zadovoljiv. Nemška vlada se je postavila na stališče, da je spor z Avstrijo čisto notranja zadeva. »Echo de Paris« poudarja, da tak način obravnavanja mednarodnih vprašanj, kakor si ga je osvojila nemška vlada in za njeno nemški tisk, le še bolj zastuplja mednarodno odnošanje. O samem odgovoru nemške vlade pa pravi, da je več ko držen. Zaradi tega se je napetost, ki naj bi se omnila, le še stopnjevala, kar mora vznemiriti vse prijatelje miru. »Petit Parisien« smatra, da važno predvsem ugotovitev, da Nemčija po izvršeni demarši ne more biti več v dvomi o stališču velesil. Intervencija je v tem pogledu položaj docela razjasnila. Nemčija sedaj ve, da konflikt, ki ga ima z Avstrijo, ni več interna zadeva, marveč da je dobil mednarodni značaj in se bo moralna temu primereno tudi ravnat. Če tega ne bo storila, bo sama nosila posledice. Daladieru blizu stojiče »La République« objavlja odgovor nemške vlade brez komentarja pod naslovom: Nemčija gledko odklanja!

Odnev v Londonu

London, 8. avgusta. r. Vsi angleški listi v ostrih izrazih, ki so bili doslej v izjavo, ki jo je dal v londonskem listu »People« Anglež Jack Deam, da namreč znamenita slika Leonarda »Mona Lisa Gioconda« ni več v Louvru, temveč pri nekem trgovcu v Alžiru. Čeprav javnost tej izjavi ne pripisuje dosti, je vendar nastala v francoskih umetniških krogih neka vznemirjenost. Zato ti krogovi zahtevajo, da se Deamove navedbe prouče. Verjetno je, da se bo to v najkrajšem času tudi zgodilo.

V 55 urah 9.463 km

Francoska letalca Codos in Rossi sta preletela Ocean in vso Evropo ter pristala v Siriji in s tem postavila nov svetovni rekord

Pariz, 8. avgusta. AA. Polet francoskih letalcev Codosa in Rossija, ki sta preleta Atlantik in se spustila na tla ob 18.10 v Rayacku v Siriji, je zbudil v vsej francoski javnosti velikansko navdušenje. Francosci vidijo v tem uspehu svojih rojakov neko uteho za izgubo Davisovega pokala, ki so ga moralni letos prepustiti Angležem. Angleži so nam odnesli Davisov pokal, pravijo v francoskih sportnih krogih, mi smo se jima pa zdaj revanžirali in jim vzel dolgostni letalski rekord, ki sta ga njihova rojaka postavila na progi 8450 km iz Anglije v Južno Afriko. Letalca Codos in Rossi sta odletela z newyorškega letališča v soboto ob 4.45 tamkajšnjega časa. Letela sta s hitrostjo 150 do 185 km na uro in ostala v zraku 55 ur in 20 minut. Prevalela sta progo v dolžini 9463 km ter s tem za 919 km potolka dosegli angleški rekord.

Vsi francoski listi posvečajo svojo prvo stran navdušenim komentarjem nad čudovitim uspehom, ki sta ga dosegla letalca Codos in Rossi, ki sta vrnila Franciji dolžinski letalski rekord, najtežji in najbolj zaviranja vredni med vsemi letalskimi rekordi. Listi prinašajo tudi dolge biografiske članke o letalcih, ki se jima je posrečilo skrajšati razdaljo med Novim Yorkom

Pariz, 8. avgusta. AA. Iz Berlina poročajo, da se v vsej Nemčiji nadaljuje preganjanje oseb, o katerih domnevajo, da se bavijo s komunistično propagando. V Burgu pri Magdeburgu so tako aretirali 41 komunistov, v Bonnu 27, v Gel-senkirchnu pa 9. Mnogo aretacij je bilo tudi v porenskih mestih.

Marksisti naj poginejo

Pariz, 8. avgusta. AA. Iz Hamburga poročajo, da je senat hamburskega mesta sklenil, ga ne baje nobene podpore tistim osebam, ki plačujejo članarino socijalistični ali komunistični stranki. Tiskovni urad nacionalno socialistične stranke ko mentira ta ukrep in pravi, da je vrelem vse poviale, češ da se ne sme pozabiti, da je treba rdeči pokret popolnoma ignorirati.

Nomadska kri se zopet oglaša

Te dni je po Ljubljani splošno preseljevanje najemnikov, ki delajo hišnim posestnikom hude preglavice

Ljubljana, 8. avgusta.

Zadnje čase mnogi meščani nimajo več tiste uravnoteženosti, ki ju tako značilna zanje, da jih ne more živiti. Vsi živijo v sklepajočem vplivu, kdo ve pod kakšnimi vplivi so postali meščani takoj nemirni in nezadovoljni. Na vseh cestah se rečuje, da je danem težke vozove, obložene s pohištvo. Meščani so zopet improvizirali preseljevanje narodov. Zopet začne domnevati, da so meščani nomadi ter da se jih polažejo nekakšne periodične muhe.

Stanodajalci, ki so izgubili najemnike, nam bodo radi potrdili, da so najemniki muhasti kot aprilsko vreme. In še marsikaj bi priponili. Stranske čase preživljamo. Mnogi najemniki zadnje čase sploh niti ne misijo na to, da je treba plačevati stanarino. Se tako energičen hišni posestnik jim ne more vstopiti v glavo, da ne oddaja brezplačnih stanovanj. Stanodajalci ne morejo razumeti najemnikov izgovorov, če potrpi, da prejmem pokojino, ali: počakajte, da dobim delo. Takšni izgovori so vendar jalovi. Kdo bi potem takem ne dokazoval najemnikom, če oddaja stanovanja, da ne more čakati in da mu ni izgovori nič pomagano. Kdor ne more plačati stanovanja, pa naj ne stanuje! Ali je še solob kakšna drugačna logika?

Stanodajalci, ki so izgubili najemnike, nam bodo radi potrdili, da so najemniki muhasti kot aprilsko vreme. In še marsikaj bi priponili. Stranske čase preživljamo. Mnogi najemniki zadnje čase sploh niti ne misijo na to, da je treba plačevati stanarino. Se tako energičen hišni posestnik jim ne more vstopiti v glavo, da ne oddaja brezplačnih stanovanj. Stanodajalci ne morejo razumeti najemnikov izgovorov, če potrpi, da prejmem pokojino, ali: počakajte, da dobim delo. Takšni izgovori so vendar jalovi. Kdo bi potem takem ne dokazoval najemnikom, če oddaja stanovanja, da ne more čakati in da mu ni izgovori nič pomagano. Kdor ne more plačati stanovanja, pa naj ne stanuje! Ali je še solob kakšna drugačna logika?

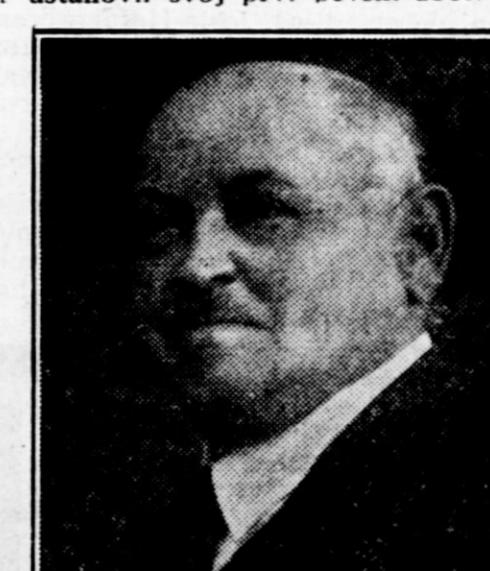
Razumljivo je torej, da od časa do časa izbruhne med najemniki posebna »zoper«, da se začne preseljevati v množičah. Ker neprestano govorijo le o stanovanju, ki so tako imenita, ne morejo več vzdržati v »plesnih luknjah« ter se selijo kamorkoli češče tudi celo v slabša stanovanja. Ko se začne seliti več kaj koper ena, pa stanovanje nemur Še oni najemniki, ki se niso odpovedali stanovanju. Kdor bi se pa tu: moči premagati, če se mu načrti krasna prilika, da si ogleda izpraznjeno stanovanje! Te dni je nevarno stopiti na ulico, ker najemnika takoj prime skušnjava, čim zagleda na cesti ročotjo, ki jo nosijo iz stanovanja, da se vmeša med potstreške in se zaprasi meni nič, tebi nič v stanovanje. In ubogi najemnik mora presoditi na prvi pogled, kakšen stanovalec se izseljuje, kakšno ima pohištvo in kakšno stanovanje je zapustil, pa tudi, če je zapustil v njem kaj živega. Razen tega mora se izvedeti, koliko znaša stanarino, kdo je gospodar, in kakšen je. Radovedni kandidat za izpraznjeno stanovanje ima celo več skrbiv kot oni, ki se izseljuje. Lahko si mislite, koliko trpi, ko ne more nikjer imeti, kjer zagleda voz za prevažanje pohištva in pomislite, da se zdaj selijo skoraj iz vsake druge hiše. Zato bi tudi radi vabi odrinili na letovišča, da bi se izognili težjim udaricim usode je vzdržal na straži slovenstva ter se z največjo agilnostjo udejstvoval pri delu za plebiscit. Ko se je spet vrnil v službo, je bil l. 1922. po 40-letnem zvestem službovanju po Prevalju, kjer ga je pa že slovenska vlada imenovala za nadučitelja nemške šestrazrednice, ki jo je preosnoval v slovensko šolo. Ali v Prevaljah tudi še ni našel srečel? Nemške čete so oropale šolo ter odnesle tudi vse njegovo imovino, a soprona je zbolela na smrt in v pol leta je pokopal dva odrasla sina. Tudi ob teh najtežjih udarcih usode je vzdržal na straži slovenstva ter se z največjo agilnostjo udejstvoval pri delu za plebiscit. Ko se je spet vrnil v službo, je bil l. 1922. po 40-letnem zvestem službovanju po Prevalju.

Teh 40 let pomeni toliko let skoraj ne-prestanega trpljenja in boja za slovenstvo na Koroškem, saj je bil po smrti Frana Ellera Horvat edini slovenski učitelj na Koroškem. Horvat je vse vzdržal in je bil zaradi slovenskega mišljenja celo izključen iz stanovskega učiteljskega društva. Koliko smo takemu možu dolžni, ne moremo preceniti, še manj mu pa dostojno povrniti vsega, kar je storil za letovišče! V. R.

Lovro Horvat 70letnik

Ljubljana, 8. julija.

V Kamniku uživa svoj zasluzeni pokoj koroški rojak nadučitelj Lovro Horvat, ki bo praznoval jutri že 70. rojstni dan. Jubilant je bil rojen na Bistrici v Rožni dolini na Koroškem kot sin gorenjskih staršev. Obiskoval je le nemške šole. Že tu se pričenja njegov krijev pot zaradi slovenstva zavednosti. Z gimnazije je moral na meščansko šolo, nato pa je napravil stanovanje ter pokončal stenice. Vendar navadno nič ne pomaga, ker se vsak najemnik, ki se seli, hvali, kako imenitno, ceneno in moderno stanovanje je našel.

Leto je postal učitelj v St. Ilij ob Dravi, že čez tri leta pa šolski vodja v Kazah pri Dobrivesi, kjer je ustanovil prvi slovenski pevski zbor na Koroškem, ki je gojil narodne pesmi po notah in pravilno harmonizirane. Iz Kazah so ga vrgli v Gorje v Ziljsko dolino med najhujše nemurje.

Tudi tu je ustanovil pevski društvo ter požarno brambo, obenem pa je prebil v sadjarstvu, vrtnarstvu in čebelorejji. Tam se je tudi ozenil in 15 let deloval na vseh poljih v narodni smeri.

Leta 1902. se je preselil v Čače, kjer se je pogobil v glasbo in harmoniziral koroške pesmi. On je prvi zapisal znano »Gej so tiste stezice«. Zaradi nemških denuncijacij je moral v nemški pevski zborček. Tudi te pesmi so ga končno l. 1913. v slovensko Globasnicu, kjer je s vojo družino srečno prebil vojno dobo, nato se je moral spet

pri razdraženih živilih, glavoboli, nespanju, utrujenosti, pobitosti, tesnobnosti imamo v naravni »Franz Josefovic genclici domače sredstvo pri roki, da največja razburjenja, k imajo svoj vzrok v slabih prebavi, takoj preženemo. V. R.

Opozorilo

Ljubljana, 8. avgusta.

Uprava policije opozarja, da je kolesarjenje in vožnja z ročnimi vozišči po hodnikih in pešpotih na vsem področju uprave policije prepovedano. Zlasti velja to za hodnike Tivske in Dolenske ceste.

Tudi je po občinem cestnem redu prepovedana vožnja več oseb na enem kolesu, aki pa narejeno za dve ali več oseb. Posebno je prepovedano jemati na kolesu.

Zanemarjenje teh določil povzroča če manjše in večje nesogdo in nesrečo, zato bo uprava policije tosodne prestopek ne najstrožje kaznovala.

Pristopajte k odminkovi družbi

Mona Liza izginila?

Pariz, 8. avgusta. AA. Francoski listi se že zmerom bavijo s senzacionalno izjavo, ki jo je dal v londonskem listu »People« Anglež Jack Deam, da namreč znamenita slika Leonarda »Mona Lisa Gioconda« ni več v Louvru, temveč pri nekem trgovcu v Alžiru. Čeprav javnost tej izjavi ne pripisuje dosti, je vendar nastala v francoskih umetniških krogih neka vznemirjenost. Zato ti krogovi zahtevajo, da se Deamove navedbe prouče. Verjetno je, da se bo to v najkrajšem času našlo v Ljubljano, ne v Beogradu.

Balbo se vrača

London, 8. avgusta. AA. Reuter poroča: Davi ob 3.15 je Balbova eskadra 24 letal odletela na povratek v Evropo.

Mesto v plamenih

Pariz, 8. avgusta. AA. Iz Cornwala v kanadski državi Ontario poročajo, da je ogenj uništil velik del mesta. Zgoralo je okoli 60 hiš. Materijalna škoda znaša okoli pol milijona dolarjev.

Matuška prepeljan na Dumaj
Budimpešta, 7. avgusta. AA. Davi so odpravili zločincu Silvestru Matušku iz Budimpešte nazaj v Avstrijo. Na nekem kolidorju v budimpeštanskem predmetiju Kellermfeldu, od koder bi se moral Matuška odpeljati z osebnim vlakom proti Dumaju, je prišlo do ogabenega incidenta. Na postaji se je zbral več sto ljudi. Matuška, ki so ga spremiljali štirje jetničarji, je, preden je stopil v vagon, razdržal maso z žaljivimi izrazi. To je ljudi tako razburilo, da so ga hoteli linčati.

LJUBLJANSKA BORZA.

A. D'Emery:

140

Dve siroti

Romaa

— Kakošega pa? — sta vprašala Henrika in zdravnik v en glas.

Marijana bi bila pripovedovala o svojem srečanju in konfliktu z vojaki, ki so jo vodili v ječo, ko je odalec spoznala Luizico in ji hotelo priskočiti na pomoč, pa so jo vojaki zadržali; toda bala se je, da bi ne zadala Henrika novega udarca.

Zadovoljila se je s tem, da je odgovorila:

— No, torej, zdaj vsaj vemo, kje je vaša sestra...

— Za božjo voljo! — je prosila Henrika, — povejte mi, kje stanuje ta ženska!

— Stanuje v stari bajti v Lourcine-ski ulici, na bregu Bievre, — je odgovorila Marijana.

— Tam stanuje? Ali veste to dobro? ... Če je tako, pa pojdem iskat svojo Luizico ... Kmalu jo bom lahko ...

Kar je obupno kríknila:

— Ah, odpeljejo me! ... Odpeljejo me!

— Ne, gospodična, vi ne smete od tod, — je izjavila Marijana odločno.

Zdravnik jo je začudeno pogledal.

— Kaj pravi?

Henrika ga je povesila glavo in zašepatala vsa obupana:

— Ne smem od tod? ... Mar nimam v to obsojenia?

Beseda ji je zamrila na ustih.

Voz se je bil baš ustavljal pred ogajo. Bil je pokrit, zaprt voz, ki sta ga vleka dva krepka vranca.

Henrika ga je takoj opazila.

— Poglejte tisti voz tam, — je dejala z drhečim glasom. — V njem me odpeljejo!

Sole so zadušile njen glas.

— Oh, uboga Luiza! ... Uboga moja Luiza!

— Dejali ste, da ne smete od tod, — je zašepetal zdravnik Marjani. — To vendar ni mogoče.

— Tiho! — je zašepatala Marjana v odgovor.

Zdravnik jo je začudeno pogledal. — To ni mogoče ... To je izključeno! — je ponovil tiho.

Toda Marjana je stopila k njemu in mu zašepatala na uho:

— Gospod doktor, usmilite se je!

— Vraga! ... Srce mi krvavi. Toda kaj naj storim?

— Pomagajte mi.

— Jaz?

— Da, gospod doktor.

— Kako pa?

Med tem kratkim pogovorom nekaj korakov od onemogle Henrike so se odigravali v jetnišnici sami mučni prizori.

Slišali smo že, da je šel Marest vpisati v jetniško knjigo odhod jetnic, ki naj bi jih odpeljal v drugo jetnišnico, kjer bi ostale do odgona v pristanišče.

Ko se je pojavil na pragu delavnice, je nastala med jetnicami zlovešča tisina. Vsem je postalno tesno pri srcu, ko so zagledale Maresta s seznamom v rokah.

Nobena ni mogla vedeti, ali ni tudi njenega imena v seznamu. In vse so v strahu pričakovala, kdaj začne Marest citati imena.

Marest je pa še vedno molčal, listal je po jetniški knjigi in se podpisoval pri imenih, vpisanih v seznamu.

Vedno, kadar je pero zaškripalo po papirju, so se vse jetnice vprašajoče ozirale na Maresta. Toda njegov obraz ni hotel ničesar izdati.

Ta čas je prišla za policijskim komisarjem sestra Genovefa, ki ni mogla več mirno gledati, kako Henrika trpi.

In ker so se vse roke iztegovel proti nji in jo oči vseh jetnic prosile

pomoči, je dobra žena zamahnila z roko, da bi pomirila te nesrečnice.

Potem je stopila k vsaki, ki je bilo njen ime v seznamu, vsaki je položila roko na glavo in jo blagoslovila.

Jetnice so dobro vedele, kaj to pomeni, in pripravljale so se na odhod.

Predstojnica je opazila to težko delo in krvavečega srca se je vračala k policijskemu komisarju, ki je bil baš zaključil primerjanjetje jetniške knjige s svojim seznamom.

Ta čas se je pa približal trenutek, ko bi morali nekaj jetnic odvesti.

— Častita sestra, — je dejal Marest predstojnici, — ali so tu vse jetnice, ki jih moram odvesti?

Sestra Genovefa ni takoj odgovorila. Toda odgovorila je bilo treba.

— Ne, gospod, niso vse tu, — je odgovorila končno ... Takoj naročim paznici.

Območnika je in solze so ji zalile oči. Tudi Marest je bil ginjen.

— Ali mi častita sestra dovoli prečitati imena vseh, ki pojdejo z menom?

Predstojnica je pokimala z glavo v znaku soglasja. Ni pa mogla več prenesti pogleda na te nesrečnice, ki jih je usoda tako kruto preganjala.

Ko so bile na izgon obsojenejetnice zbrane, je stopil Marest na čelo žalostnega sprevoda in ga odvedel čez dvorišče proti izhodu.

Blizu ograje je velejetnicam, nai se ustavijo in postavijo v eno vrsto.

Predstojnica je moralata potrditi identičnost vseh jetnic, da bi se moral Marest prepričati, da so res zbrane, ki jih ima v seznamu.

Sestra Genovefa je bila vsa zbgana, tiho je molila. Kakšne misli so rojile tisti hip po glavi Marjan?

Kakšen notranji boj je bila, da se je tako plaho oziral na zdravnika? Ali se ji je smilila nesrečna Henrika, ki ji ni bilo več rešitve?

Ne, plemenita misel je šimila v glavo spokorjeni grešnici, žrtvi grešne ljubezni, žrtvi brezvestnega Jakoba Frocharda.

Obrnila se je k upubani Henriki, rekoč:

— Ne, gospodična, vi ne smete oditi!

In začela je razmišljati, kako bi obvarovala Henriko strašnega udarca. Imela je komaj še dobro minuto časa, minutu, ko je iskal njen pogled na obupanem Henrikinem obrazu sledovne poguma, potrebnega za izpolnitve dolnosti, ki jo je nalagalo Marjani dobro srce.

Marest je stopil k jetnicam in v grobno tišino je zadonel njegov glas:

— Manjka še ena jetnica: Henrika Gerardova!

Marijana je stopila pred policijskega komisarja in izjavila odločno:

— To sem jaz!

Henrika je slišala njene besede in hotela je vstati. Toda zdravnik jo je zadržal in ji zašepetal:

— Molčite! ... Ne uničujte se!

Marijana je opazila Henrikino kretanje in brz je prosila Maresta, naj ji dovoli posloviti se od jetnic in paznic, stojecih v ozadju dvorišča.

Toda Henrika je hotela odločno odkloniti Marianino žrtv in zato je dejala zamolklo:

— Ne, to, kar hočete storiti, je izključeno ... Nočem, ne dovolim tega.

Toda Marijana ji je odgovorila z mirnim glasom:

— Saj ne rešujem vas, temveč sebe.

— Sebe?

— Ce bi ostala v Franciji, bi govoril zopet srečala Jakoba, čim bi zapatila ta dom ... in to bi bil moj konec. Nasprotno boste pa vi zopet našli svojo sestro in obe bosta rešeni.

— Luizo?

— Luizo?